

Motion till riksdagen 2005/06:Fi214

av Karin Granbom m.fl. (fp, m, kd, c)

EU:s fonder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om behovet av en utredning som ser över vilka strukturella problem som föreligger i samband med ansökan och mottagande av EU-bidrag.

Motivering

Sverige är i dag nettobetalare till Europeiska unionen, dvs. Sverige ger i rena pengar mer till EU än vad landet får i bidrag. Ett sätt att minska nettoutbetalningarna vore att öka inflödet. I dag finns det ett antal EU-fonder att ansöka om bidrag ifrån. Exempel är strukturfonden, regionalfonden, socialfonden, jordbruksfonden och fiskefonden. EU:s sjätte ramprogram ger bidrag till forskning och teknisk utveckling.

Sverige och svenskarna utnyttjar tyvärr inte fullt ut sina möjligheter att få stöd från dessa fonder och program. I dag står regeringen passiv inför det faktum att Sverige förlorar bidrag från EU på grund av att vi själva inte tar itu med svenska hinder. Detta måste ändras.

Vid ansökan om bidrag krävs oftast motfinansiering/egenfinansiering. För många potentiella bidragstagare är det svårt att uppbringa de medel som behövs för egenfinansiering, ofta hälften av projektets totala kostnad. I vissa fall krävs det att egenfinansieringen bekostas av offentliga aktörer såsom exempelvis kommun och länsarbetsnämnd. Då dessa redan har svårt att uppbringa medel för sin huvudverksamhet kan det vara svårt att få dessa engagerade i att medfinansiera EU-projekt. Andra problem som gör sig gällande i samband med EU-finansiering är bl.a. att det krävs att projekt ska ha påbörjats och i stora delar genomförts innan bidrag delas ut. Många klarar inte av att ha fullfinansiering av ett projekt till dess att bidraget betalas ut. Vid ansökan till forskningsprojekt uppkommer problem med höga svenska overheadkostnader. De svenska OH-kostnaderna (lokaler, telefon, bibliotek, stödpersonal) ligger på 35 %. Kommissionen räknar med att OH-kostnaderna maximalt ska

Fel! Okänt namn på

uppgå till 20 %. Detta betyder att om man söker bidrag för ett forskningsprojekt får man i Sverige enbart täckning för 85 % av projektets kostnader. Pengar, tänkta för annat, såsom exempelvis fakultetsanslag, måste skjutas till för att projektet ska kunna finansieras. Vidare anser vissa att redovisningen av kostnader som ska täckas av bidrag är alltför omständlig och väljer därför att inte ansöka.

Att ansöka om bidrag från EU ställer krav på kunskaper utöver dem som behövs vid ansökan om bidrag nationellt. En större kunskap om förfarande vid internationella ansökningar måste därför initieras.

Nationella program är sällan koordinerade med EU:s program. Att samordna mål, tidsutdräkt och egenfinansiering kan göra att varje satsad krona kan bli två.

För att öka bidragsinflödet från EU till Sverige vill vi för regeringen tillkännage att det behövs en utredning för att se över vilka strukturella problem som föreligger i samband med ansökan och mottagande av EU-bidrag.

Stockholm den 28 september 2005

Karin Granbom (fp)

Linnéa Darell (fp)

Sven Brus (kd)

Staffan Danielsson (c)

Yvonne Andersson (kd)

Stefan Hagfeldt (m)

Anna Lindgren (m)

Gunnar Axén (m)